

nstrativt fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage til Forbrugerklagenævnet.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at det er fastsat ved lov, jf. afsnit 2.5. ovenfor, at Forbrugerklagenævnet ikke er kompetent, når klagen hører under et godkendt, privat klage- eller ankenævn, eller når der er tale om en klage, for hvilken der i lovgivningen er foreskrevet en særlig klageadgang. Disse undtagelser fra Forbrugerklagenævnets kompetence gælder også i forhold til juridisk rådgivning.

For Forbrugerklagenævnets virksomhed er endvidere fastsat minimums- og maksimumsbeløbsgrænser, hvilket bl.a. indebærer, at nævnet alene er kompetent til at behandle en klage over en tjenesteydelse, hvis vederlaget for ydelsen udgør mindst 800 kr. Forbrugerklagenævnet har imidlertid mulighed for at dispensere fra minimumsbeløbsgrænsen, f.eks. i tilfælde, hvor det skønnes, at forbrugeren kan fremsætte et krav af en vis størrelse over for rådgiveren, og hvor der synes at være stor sandsynlighed for, at forbrugeren kan få medhold i klagen. Desuden kan der dispenseres i tilfælde, hvor sagen er af generel eller principiel interesse, eller hvor en større gruppe af forbrugere har rejst krav over for den samme erhvervsdrivende.

Som nævnt i afsnit 2.5. kan en sag ved Forbrugerklagenævnet endvidere blive anset for uegnet til behandling, hvis der er behov for en udvidet bevisførelse. Herudover vil en sag i princippet også kunne blive anset for uegnet til behandling, hvis sagens faktiske omstændigheder er komplicerede eller uoverskuelige, eller hvis afgørelsen beror på et vanskeligt, juridisk skøn eller anvendelse af fremmed ret, og det derfor vurderes, at der ikke vil kunne træffes afgørelse.

Civilretlige tvister imellem juridiske rådgivningsvirksomheder og erhvervsdrivende, f.eks. om erstatningskrav, vil ikke være omfattet af Forbrugerklagenævnets kompetence, og sager af denne karakter vil derfor skulle behandles ved domstolene.

5. Lovovervågning

Lovforslaget er omfattet af lovovervågning. Lovovervågningen vil fokusere på, om reglerne har ført til

øget konkurrence på området for juridisk rådgivning, samt om forbrugerne er tilstrækkeligt beskyttet ved de i loven og i administrative forskrifter fastsatte regler. Loven træder efter lovforslaget i kraft den 1. juli 2006, og Justitsministeriet vil derfor i 2009 efter høring af de berørte myndigheder og organisationer mv. udarbejde en redegørelse herom til Folketinget.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget vil medføre øgede statslige udgifter til Forbrugerombudsmandens tilsyn med de virksomheder, der yder juridisk rådgivning. Tilsynet skønnes at medføre en årlig omkostning på ca. 500.000 kr., heraf 400.000 kr. i lønsom (et årsværk). Endvidere vil der være øgede statslige udgifter til Forbrugerklagenævnet, hvis kompetence administrativt vil blive udvidet til at omfatte behandling af klager vedrørende juridiske rådgivningsydelser, svarende til ca. 500.000 kr., heraf 400.000 kr. i lønsom (et årsværk). I finansloven for 2005 er Forbrugerstyrelsen kompenseret for disse merudgifter.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for amter og kommuner.

For erhvervslivet vil lovforslaget medføre, at langt flere personer og virksomheder end i dag får mulighed for at markedsføre og dermed i praksis drive erhvervs-mæssig virksomhed med juridisk rådgivning. Dermed indebærer lovforslaget også, at der skabes mulighed for et bredere udbud af juridiske rådgivningsydelser i forhold til erhvervslivet, hvilket skønnes at medføre små løbende lettelser for erhvervslivet, jf. de administrative konsekvenser for erhvervslivet i skemaet nedenfor. Det må således antages, at det bredere rådgivningsudbud vil gøre det lettere for erhvervslivet at få adgang til juridisk rådgivning.

Lovforslaget indebærer ingen administrative konsekvenser for borgerne eller miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget indeholder endvidere ingen EU-retlige aspekter.